

a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel [nariadenie (ES) č. 1400/2002] sa stali nevyhnutnými zásadné zmeny distribučného systému do vtedy uskutočňovaného dodávateľom a jeho distribútormi, ktorý sa opiera o nariadenie (ES) č. 1475/95 a je ním vyňatý?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa článok 4 nariadenia (ES) č. 1400/2002 vykladať tak, že dohody obmedzujúce hospodársku súťaž obsiahnuté v zmluve o predaji motorového vozidla, ktoré podľa tohto nariadenia predstavujú hlavné obmedzenia („čierne doložky“), výnimočne uplynutím jednoročnej prechodnej lehoty k 30. septembru 2003 v zmysle článku 10 nariadenia nemali za následok zrušenie výnimky zo zákazu stanoveného v článku 81 ods. 1 ES pre všetky zmluvné dojednania obmedzujúce hospodársku súťaž, ak bola zmluva uzatvorená v čase platnosti nariadenia (ES) č. 1475/95, v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a bola týmto nariadením vyňatá?

Platí to v každom prípade vtedy, ak neplatnosť všetkých zmluvných ustanovení obmedzujúcich hospodársku súťaž vyplývajúca z práva Spoločenstva má na základe vnútroštátneho práva za následok neplatnosť zmluvy o predaji?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, s. 25.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 203, s. 30.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Consiglio di Stato z 19. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Centro Europa 7 Srl proti Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a Direzione Generale Autorizzazioni a Concessioni Ministero delle Comunicazioni

(Vec C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Jazyk konania: taliančina)

Consiglio di Stato podal uznesením z 19. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Centro Europa 7 Srl proti Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni a bol doručení kancelárii Súdneho dvora 18. októbra 2005.

Consiglio di Stato žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Zaručuje článok 10 EDĽP, na ktorý sa odvoláva článok 6 Zmluvy o Európskej únii, vonkajšiu pluralitu informácií v sektore vysielania, a teda ukladá členským štátom povinnosť zaručiť v tomto sektore skutočnú pluralitu a skutočnú hospodársku súťaž, založenú na antitrustovom systéme, ktorý v súvislosti s technickým rozvojom zaručuje prístup k sieťam a pluralitu subjektov bez toho, aby bolo možné uznať duopolistické usporiadanie trhu za legitímne?

2. Vyžadujú ustanovenia Zmluvy ES, ktoré zaručujú slobodu poskytovania služieb a hospodársku súťaž, v znení výkladu Komisie uvedeného vo vysvetľujúcom oznámení z 29. apríla 2000 o licenciách v práve Spoločenstva, zásady udeľovania licencií spôsobilé zabezpečiť nediskriminačné a rovnaké zaobchádzanie, ako aj transparentnosť, primeranosť a dodržiavanie práv jednotlivcov, a bránia tieto ustanovenia a zásady Zmluvy ustanoveniam talianskeho práva, akými sú článok 3 ods. 7 zákona č. 249/1997, článok 1 zákonného dekrétu z 24. 12. 2003 č. 352, zmeneného na zákon č. 112/2004 (zákon Gasparri) vzhľadom na to, že tieto ustanovenia umožnili subjektom prevádzkujúcim rozhlasové a televízne siete „prekračujúce“ antitrustové limity bez prerušenia pokračovať vo výkone svojich činností, pričom vylúčili subjekty ako odvolateľka, ktorá napriek tomu, že mala licenciu pridelenú v nadväznosti na riadny súťažný postup, nemohla začať vykonávať licencovanú činnosť, pretože jej neboli pridelené frekvencie (v dôsledku ich nedostatku spôsobeného pokračovaním činnosti vlastníkov tzv. prekračujúcich sietí)?

3. Spôsobuje článok 17 smernice 2002/20/ES ⁽¹⁾ (smernica o povolení) počnúc od 25. júla 2003 priamy účinok tejto smernice vo vnútroštátnom poriadku a ukladá členskému štátu, ktorý udelil licencie na televízne vysielanie (zahŕňajúce právo na inštaláciu sietí alebo na poskytovanie služieb elektronickej komunikácie alebo právo využívania frekvencií), povinnosť zosúladiť ich s právom Spoločenstva a musí byť súčasťou tejto povinnosti aj potreba skutočne prideliť frekvencie nevyhnutné na výkon činnosti?

4. Bránia článok 9 smernice 2002/21/ES ⁽²⁾ – rámcovej smernice – a článok 5 smernice o povolení, ktoré uvádzajú otvorené, transparentné a nediskriminačné postupy (článok 5) na základe objektívnych, transparentných, nediskriminačných a primeraných kritérií (článok 9), režimu všeobecného súhlasu, upravenému vo vnútroštátnom práve (článok 23 ods. 5 zákona č. 112/2004), ktorý tým, že povolil pokračovanie tzv. „prekračujúcich sietí“, ktoré neboli vybraté prostredníctvom verejnej súťaže, v konečnom dôsledku poškodzuje práva iných podnikov vyplývajúce z právnej úpravy Spoločenstva (článok 17 ods. 2 smernice 2002/20/ES zo 7. 3. 2002, tzv. smernica o povolení), keďže tieto podniky napriek tomu, že zvíťazili v súťažnom konaní, nemajú možnosť vykonávať činnosť?

5. Ukladajú článok 9 smernice 2002/21/ES (rámcová smernica), článok 5 ods. 2 pododsek 2 a článok 7 ods. 3 smernice 2002/20/ES (smernica o povolení) a článok 4 smernice 2002/77/ES^(?) členským štátom prinajmenšom počnúc od 25. júla 2003 (pozri článok 17 smernice o povolení) povinnosť ukončiť situáciu obsadenia frekvencií (používanie zariadení bez licencií alebo povolení udelených po porovnaní uchádzačov) vzhľadom na takú činnosť televízneho vysielania, akou je predmetná činnosť, pretože táto situácia neumožňuje výkon takejto činnosti, a to bez akéhokoľvek správneho plánovania využitia vzdušného priestoru a bez akéhokoľvek logického nárastu plurality, ako i v rozpore s uvedenými licenciami, ktoré členský štát udelil po ukončení verejnej súťaže?
6. Mohol sa a môže sa členský štát odvolávať na výnimku uvedenú v článku 5 ods. 2 smernice 2002/20/ES (smernica o povolení) a v článku 4 smernice 2002/77/CE iba na ochranu plurality informácií a na zaručenie ochrany kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, no nie v prospech prevádzkovateľov sietí prekračujúcich antitrustové limity už stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch?
7. Musí členský štát na to, aby mohol využiť výnimku uvedenú v článku 5 smernice 2002/20/ES, uviesť, aké ciele chce skutočne dosiahnuť vnútroštátnymi právnymi predpismi využívajúcimi túto výnimku?
8. Môže sa táto výnimka uplatniť aj v prípadoch iných subjektov ako držiteľov licencie na poskytovanie služieb verejnoprávnej televízie (v Taliansku RAI), a to i v prospech súkromných subjektov, ktoré nezvítazili v súťažnom konaní, na ujmu podnikov, ktorým bola naopak po súťaži riadne udelená licencia?
9. Ďalej, mal by právny rámec vyplývajúci zo zmluvného a sekundárneho práva Spoločenstva, určený na zaručenie skutočnej hospodárskej súťaže (*workable competition*) aj v sektore vysielania, vyžadovať od vnútroštátneho zákonodarcu, aby zabránil prednosti predĺženia starého prechodného analógového systému spojeného so začatím tzv. pozemného digitálneho systému, keďže nové poskytnutie uvoľnených frekvencií na rôzne účely je možné len v prípade tzv. *switch-off* analógového vysielania (s následným všeobecným prechodom na digitálne vysielanie), kým v prípade, že by došlo len k začatiu prechodu na pozemné digitálne vysielanie, by nastalo riziko neskoršieho zhoršenia nedostatku dostupných frekvencií v dôsledku paralelného analógového a digitálneho vysielania (*simulcast*)?
10. Napokon, zabezpečujú ochranu plurality informačných zdrojov a hospodárskej súťaže v sektore vysielania, zaručenej európskym právom, vnútroštátne právne predpisy – ako zákon č. 112/2004 – ktoré stanovujú nový limit 20 % zdrojov spojený s novým, veľmi širokým balíkom [tzv. SIC: článok 2 písm. (g) a článok 15 zákona č. 112/2004] zahŕňajúcim aj činnosti, ktoré nemajú dosah na pluralitu informačných zdrojov, kým „relevantný trh“

v antitrustovom práve sa zvyčajne určuje po odlíšení trhov v sektore vysielania, pričom sa dokonca odlišuje aj platená televízia a neplatená televízia, ktorá šíri signál vzduchom (pozri *inter alios* veci Komisie č. COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure z 21. marca 2000 a č. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

(¹) Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 21.

(²) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

(³) Ú. v. ES L 249, 17.9.2002, s. 21.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom cour d'appel de Bruxelles z 13. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skráteneý názov CIVC, a Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Vec C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Bruxelles podal rozsudkom z 13. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skráteneý názov CIVC, a Veuve Clicquot Ponsardin SA, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 19. októbra 2005.

Cour d'appel de Bruxelles žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Zahŕňa definícia porovnávacej reklamy reklamné odkazy, pri ktorých inzerent odkazuje iba na určitý druh tovaru, to znamená dá sa v takomto prípade prijať záver, že takáto reklama odkazuje na všetky podniky ponúkajúce tento druh tovaru, a každý z nich môže tvrdiť, že je identifikovaný?
- 2) Pre zistenie existencie vzťahu hospodárskej súťaže medzi inzerentom a podnikom, na ktorý odkazuje v zmysle článku 2a smernice:
 - a) Je potrebné najmä na základe porovnania článku 2a s článkom 3a písm. c) považovať za súťažiteľa v zmysle tohto ustanovenia každý podnik, ktorý sa dá identifikovať na základe reklamy, bez ohľadu na tovary alebo služby, ktoré ponúka?